

Uzun zamandır siteye yazı yollayamadım. Dün Ma yelkenlisinden bir mektup aldık. Sevgili Yeşim Büber sitem ediyor: "Her gün sitenizden durumunuzu kontrol ediyoruz. Bildiğiniz sıkı takipçiniz olduk. Osman ağacım hareket yok ne zamandır, yeni haberler bekliyoruz sizden. (...) Neler karıştırıyorsunuz oralarda tembel tenekeler... Kısa da olsa bir haber verirseniz pek makbule geçecek..."

Sanırım son olarak Mindelo'da kalmıştık. Uzaklar II, Mindelo'dan sonra pruvasını 22 mil batıdaki Santo Antao Adası'nın Tarrafal koyuna çevirdi. Niyetimiz burada birkaç gün demirleyip teknenin altını temizlemektir. Adalar arasındaki sıcak ve nispeten tatlı su yüzünden karınaya yapışan yosunlar neredeyse gözle takip edilecek kadar hızlı büyüyor. Limandan çıkarken, teknenin su hattı boyunca uzanan yosunların boyu neredeyse yarım metreyi bulmuştu. Mindelo'nun bulanık ve pek de temiz olmayan suyuna girmek istemediğimizden, bu işi yapmayı suyu temiz bir demir yerine ertelemiştik.

Karina pis olunca, sürtünme de fazla olduğundan teknenin hızı çok düşüyor. Ağır ağır, adeta sürünür gibi Tarrafal'a girdiğimizde büyük bir hayal kırıklığı yaşadık. Kılavuz kitapta yazanın aksine koyda demirlemek imkânsız... Kuzey batıdan gelen ölü denizler sahilde gümbürdeyerek kırılıyor. Koy derin olduğundan demirlemek için iyice kıyıya yanaşmak gerekiyor. Demirledikten sonra tekneyle sahil arasında 50 metre mesafe ancak kalacak. Eğer demir tararsak, daha taradığımızı fark edene kadar soluğu karada alırız. Ya da diğerlerinden daha büyük bir dalga biraz erken kırılmaya başlasa, üzerimizde patlayacak. Bu koşullarda burada demirlememiz söz konusu değil.

Haritayı açıp bakıyoruz. Bir sonraki demir yeri Fogo Adası'nda. Ancak burası da 140 mil güneyde. Yani bir günlük yol. Tabii temiz karinalı bir Uzaklar'la. Yavaş yavaş akşam oluyor. Çaresiz koydan çıkıp Fogo'ya doğru yol verdik. Şansımıza rüzgâr ara vermeden bütün gece gündoğusu poyrazdan esti. Ertesi gün akşamüstüne doğru adanın yegâne limanı Vale de Cavaleiros'a girdik. Liman dediğim güneye sarkan küçük bir mendireğin koruduğu minik bir balıkçı barınağı. Yeterli alan olmadığından demir üzerinde kalınmıyor. Baştan demirleyip kıçtan sahildeki taşlara koltuk aldık.

Sabah suyun derinliklerinden gelen tuhaf bir sesle uyandım. Uyku sersemi kafamı kış kaportadan çıkardığımda, 10 metre kadar yukardan bana bakan siyahi bir adamla göz göze geldim. Adam kocaman bir feribotun kış güvertesinde duruyordu. Karşımdaki manzara yüreğimi ağzıma getirdi. Adalar arasında çalışan kocaman bir feribot içeri girmiş, rıhtıma yanaşmak üzere birkaç metre ilerimizde manevra yapıyordu. En ufak bir yanlış harekette bizi çığnemesi işten bile değildi. Ancak kaptan işinin ehli olmalıydı ki, o koca gemiyi daracık limanda kendi ekseni etrafında döndürüp rıhtıma yanaştırdı.

Fogo'da yaşayan bir Türkle karşılaşmak bizim için büyük sürpriz oldu. 37 yaşındaki Artvinli mühendis ve dağcı Mustafa Eren birkaç yıl önce bir davet üzerine adaya gelmiş. Fogo'nun üç bin metreye yaklaşan zirvesi hâlâ canlı bir volkan. Son olarak 1995 yılında patlamış. Fakir bir ülke olan Cabo Verde Cumhuriyeti'ne değişik Avrupa ülkeleri insani yardımda bulunuyor. Bu adaya da Almanya yardım ediyor. Benim edindiğim izlenim bu yardımların iki uçlu olduğu.

Gelişmiş ülkeler yaptıkları bu yardımlarla fakir halka destek olurlarken, aynı zamanda kendi vicdanlarını da (biraz) temizliyorlar.

Bu tabii ki kötü bir şey değil. Aslında çoğumuz aynı işi kendi ölçülerimizce zaman zaman yapmıyor muyuz? Mesela biz Mindelo'da sokakta dolaşırken yanımıza yaklaşıp para izleyen fakir görünümlü yerlilere, bakkaldan bir kilo pirinç veya makarna alarak veriyorduk. Belki de böyle davranırken amacımız birilerine yardım etmekten çok kendimizi rahatlamak oluyordu. Belki de o perişan sokaklarda batılı görüntümüzle yürürken bizi süzen yerlilerin bakışlarından utanarak böyle davranıyorduk. Bizim elimizden ancak bu kadarı geliyordu. Tabii büyük devletlerin işi daha zor... Artık nasıl kirlettilerse o vicdanı temizlemek pirinçle, makarnayla olmuyor, kesenin ağzını epey açmaları gerekiyor!

Almanlar yanardağın tepesine çıkan tehlikeli bir yolun kenarına çelik tel çekilmesi işi için Mustafa Eren'i bulmuşlar. Mustafa hem dağcı, hem mühendis... Üstelik Almanya'da okuduğu için Almanca da konuşuyor. Mustafa işi bittikten sonra adayı terk etmemiş. Çok şirin yerli bir kızla tanışarak adaya temelli yerleşmiş. Hayatından çok memnun... Üstelik eşi Merissa bebek bekliyor.

Uzaklar II şimdi de Brava Adası'nın batısındaki Faja d'Agua adlı koyda demirli. İkimiz de kılavuz kitaplarda pek üzerinde durulmayan bu koyun, Cabo Verde'nin bugüne kadar gördüğümüz en sevimli yeri olduğuna karar verdik. Üzeri palmyelerle kaplı sarp yamaçların çevrelediği koy bana Güney Pasifik'teki Markiz Adaları'nı anımsattı. Burada uzun okyanus geçişi öncesi son hazırlıkları tamamlamaya çalışıyoruz. Mindelo'dan gelirken ikiz yelkenleri basmak için kullandığımız gönderlerin ikisinin de kancalı uçları kırılmıştı. Dökümden yapıma uçları Teoman Arsay'ın verdiği 'bükülebilir donanım' aparatının içine takmıştık. Ancak nasıl olduysa döküm kafaların ikisi de çatlayıp kırıldılar. Yenilerini bulmamız ya da kaynak yaptırmak şansımız yok Biz de halatlarla geçici bir donanım yapıyoruz.

Teknedeki işlerin biri bitmeden yenisi başlıyor. Geçen gün akülerin zamanından önce boşalmaya başladığını fark ettik. Özellikle oto pilot kullanırsak aküler çok çabuk zayıflıyor. Enerji tüketimini en aza indirmek için harita masası ve kamaradaki lambaların da ampullerini led ampullerle değiştirmeye karar verdik. Neyse ki yanımızda 'Yıldız Led'in yolladığı bol miktarda led vardı. Ancak bu ledleri armatürlerin içine uydurmak iki günümüzü aldı.

Bu arada teknenin sigortasının süresi dolmuştu. Poliçemizi uzatmak için bir dizi yazışma yapmamız gerekti. Sigortanın asıl amacı bizi olası bir hasara karşı teminat içine alması... Ancak son yıllarda bazen ülkelere giriş yapmak için de sigorta gerekiyor. Bazı yerlerde, özellikle üçüncü şahıslara karşı sorumluluk aldığımızı belgeleyen geçerli bir sigorta poliçemiz olup olmadığı soruluyor. Anadolu Sigorta Uzaklar II'nin sigortasını bir yıl daha uzattı. Bu bizi çok rahatlattı.